

бюро розслідувань має повноваження вести справи стосовно службових осіб НАБУ і САП.

Шпигунство, державна зрада, контрабанда чи тероризм розслідується Службою безпеки України, але коли це скоїв працівник правоохоронного органу чи суддя — то є компетенцією ДБР.

Згвалтування, в якому фігурантом є звичайна людина, розслідування веде поліція, у разі якщо це є суддя чи працівник-правоохоронець, справу веде ДБР.

Ми бачимо, що повноваження НАБУ та ДБР пересікаються в процесі ведення справи про хабарі. Але бувають випадки, коли ці органи порушують справу по ділам, які не підслідні їм. Справа в тому, що кожна людина може звернутися до будь-якого правоохоронного органу, а він в свою чергу повинен внести справу в ЕРДР. Але саме розслідування цієї справи буде проводити той, кому підслідно це провадження (Про затвердження Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах поліції заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події: Наказ [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1498-15>).

Ми бачимо, що конкурентність повноважень НАБУ та ДБР призводить до розладу роботи правоохоронних органів. Саме тому важливим є вирішити цю проблему. Ураховуючи наявність декількох спільних функцій, можна висунути пропозицію об'єднати два органи, а саме внести НАБУ до складу ДБР як антикорупційний департамент. Це вирішить проблему конфлікту інтересів та зменшить фінансування з державної казни.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» *Курганський Олександр Валерійович*.

Волкова О. С.

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПІДСЛІДНІСТЬ СПРАВ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Починаючи з історії створення Державного бюро розслідувань, приймаючи Конституцію України, народні депутати зазначили у Перехідних положеннях, що прокуратура продовжує виконувати

функцію досудового розслідування до початку роботи органу з цими повноваженнями. Проте закон про створення Державного бюро розслідувань Верховна Рада ухвалила лише через 19 років — 12 листопада 2015. 14 січня 2016 року Президент України підписав закон, а 29 лютого Постановою Кабінету Міністрів № 127 було утворено Державне бюро розслідувань. 10 травня було оголошено конкурс на посади Директора та заступників Директора Бюро, який тривав ще півтора роки, та лише 16 листопада 2017 комісія визначила переможців.

З цього часу розпочався відлік часу для запуску ДБР, керівництво якого поставило собі на меті — розпочати роботу бюро менше ніж за рік — без підтримки політичних інститутів, але з підтримкою громадянського суспільства та міжнародних партнерів (Історія Державного бюро розслідувань [Електронний ресурс]. URL: <https://dbr.gov.ua/istoriya>).

27 листопада 2018 року Державне бюро розслідувань почало здійснювати правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції.

Державне бюро розслідувань покликане запобігати, виявляти, припиняти, розкривати і розслідувати злочини, що вчинили:

1. Вищі посадові особи (крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності детективів підрозділу внутрішнього контролю НАБУ):

1. Президент України, повноваження якого припинено;

2. Прем'єр-міністр України, член Кабінету Міністрів України, перший заступник та заступник міністра;

3. Член Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення; Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України;

4. Член Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України;

5. Голова Фонду державного майна України, його перший заступник та заступник;

6. Член Центральної виборчої комісії;

7. Народний депутат України;

8. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини;

9. Генеральний прокурор України, його перший заступник та заступник;

10. Директор Національного антикорупційного бюро України;

11. Голова Національного банку України, його перший заступник та заступник;

12. Секретар Ради національної безпеки і оборони України, його перший заступник та заступник;

13. Постійний Представник Президента України в Автономній Республіці Крим, його перший заступник та заступник;

14. Радник або помічник Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;

15. Суддя;

16. Працівник правоохоронного органу;

17. Особа, посада якої належить до категорії «А», крім випадків, коли досудове розслідування цих злочинів віднесено до підслідності Національного антикорупційного Бюро України.

II. Службові особи НАБУ та САП:

1. службові особи Національного антикорупційного бюро України;

2. заступник Генерального прокурора-керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

3. інші прокурори Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

III. Особи, які вчинили військові злочини, крім передбачених статтею 422 Кримінального кодексу України (Підслідність Державного бюро розслідувань [Електронний ресурс]. URL: <https://dbr.gov.ua/pidslidnist>).

Отже, зі створенням ДБР мозаїка правоохоронної системи повністю склалася: ДБР розслідує злочини найвищого ешелону влади, правоохоронців, суддів, військові злочини. Щодо підслідності, то повноваження ДБР чітко встановлені. ДБР розслідує всі правопорушення відповідно до КПК, окрім тих статей, що в підслідності НАБУ.

Науковий керівник: доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук, доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**.